

מוסדות בוסלב שבו בניים – נחתת ציון
בנישיאות הגדוד דרכו אל עיר ברלינר שליט"א

לשון בניים

דברות קודש

מאת מוריינו הרב שליט"א

"צְיוֹ אֶת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֱלֹהִים אֲתָּה קָרְבַּנִּי לְחַמִּי לְאַשִּׁי רִיחַ נִיחָזֵי תִּשְׁמַרְוּ לְהַקְּרִיב לִי בָּמוֹעֵד" (מדבר, פהה, כ"ה, ב")

באמירת הקרבנות בכונה מתכדרים העונת

אין עזרות! אין שום דבר! ولكن בשאים אמר קרבנותו והוא צריך לבון הכל על עצמו
באמירת הקרבנות ציליכים להתוורות ולהזור לתשובה

"פרים הנשರפים ויעירם הנשרפים...". מגיע לשריפה! אני הפרים הנשרפים!
כל העניין של הקרבנות זה להזכיר את הבמיות! שורפים את הבהמה שוחטים
אותה. כשמזכירים בקרבותן את השחיטה והשריפה... אז שוחטים, ושורפים אותן.
הרבה כתוב בתורה "ישחת אתו על גַּך הַמִּזְבֵּחַ צְפֵנָה לְפָנֶיה". כשם אמרים
"ישחת אותה" ציריך לבון שעכשיו הוא נשחת. שוחטים אותו על כל העבירות
שהוא עשה, והוא צריך לקלב על עצמו ארבע מיתות בית דין, סקילה, שריפה,
הרג, חנק, ובכוננה הזאת נמלחים לו כל העבירות. אמרו התנא דבי איליה - בין
גוי בין יהודי אפילו גוי שיגיד את הפסוק: "ישחת אותו על גַּך הַמִּזְבֵּחַ צְפֵנָה לְפָנֶיה
ה זְרֻקּוּ בָנֵי אַחֲרֵי הַפְּנִים אֲתָּה דָמוֹ עַל גַּך הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה" (ויקרא פרק א, יא) ימחלו לו
כל העבירות וכל שכן יהוד.

בשאים מפטט נitionה, ככל לאישים, צריך הכל
לבון על עצמוני מدلיקים את החטא את, פושטים את
התמיד, וזה הכל חול עלי. פושטים את! וחוכמים
אווי! שורפים את! קרבן אשם, תודה, שלמים, הכל
הולך עלי, לשורף אותו, לחתוך אותו, להזוז את הדם
של. בשאים את הקרבנות מתחילה לבקע את כל
הקליפות! מתחילה לבקע את הקליפות של עולם
העשיה, הכל מתכפר! וצריך להגיד להגיד את הקרבנות לאט
לאט במסירות נפשו! שאים אמרו "קרבנות" הוא בוקע
את הקליפות שהוא בראש! כמו שבבית המקדש תמיד
של שחר היה מכפר על עבירות של לילה, והוא תמיד של
בין העברים היה מכפר על עבירות של היום. כך גם שאים מזכיר בקרבות בית
של שחר, וזה מכפר לו על עבירות של לילה, ובכוננה מזכיר תמיד של בין העברים,
זה מכפר לו על עבירות של יום.

טלית קבלת התפילה לרץ'

אדם ח"ו נכשל בעבירות, הוא צריך לקבל על העבירות הרג, חנק, שריפה,
סקילה, אם אדם לא אמר את הקרבנות בכונה, אז הוא לא עשו שום דבר! ה'
אומר – מה אתה בא אליו? תן לי את זה... קודם תעשה תשובה! קודם תבקש
סליחה על כל מה שעשית הכתנת טמאה לחילול העולם! מחשבות אסורות, ראיות
אסורות, תגיד קרבנות בכוננה! תכוון "פרים הנשרפים" אני מוכן שיישרטו
שים סיקלו איזו, תכוון! תגיד קרבנות בקהל רם! כי עצם זה שאתה מקבל על עצמן
שריפה, הרג, חנק, עצם זה שאתה מודה שחטא את, אז הכל מתכפר התפילה
מתקבלת. התפילה מתחילה עם אמירת "קרבנות" אומר הווזר – אסור לוותר
על הקרבנות! אם אדם לא אמר את הקרבנות התפילה לא התקבלה! הוא לא
בקע את הקליפות! הוא לא בקע את המכסים!

קרבנות זה הדבר הכי גבוי! קרבנות באים מעתיקה קדישא, מירושא דלא
אתצע, "סילוקא דרבנן עד אין סוף" קרבנות זה אין סוף! אסור לוותר על שום
ミלה מהקרבנות! צריך להגע בזמנן לתפילה ול להגיד את הקרבנות מילה במיל',
אחרת אומר הווזר התפילה לא עולה בשום אופן! התפילה לא מתකבלת.

הتورה מצوها אותנו בכל יום יש להזכיר קרבנות תמיד, אחת בבוקר ואחת בלילה
הערבים, כמו כן יש להזכיר קרבנות מוסף בשבתו, בראשי חודשים ובמועדים.

מילת אמירת הקרבנות כל ים

אדם צריך לדעת כשהוא בא בתפילה את "הקרבנות" הוא צריך לשנות לנגד
עינוי את כל בית המקדש, כל בית המקדש נמצאי הוא לא נשך! הוא לא נחרב!
בבית המקדש עומד מול העיניים שלטנו והוא נמצא מולנו שום דבר לא נושא! שום
דבר שריפת בית המקדש הייתה רק אחזית עניינים: הדיה אחזית עניינים רק
בשביל הגוים! אומר "ушורה מאמרות" בזמנן חורבן בית המקדש הגיע רוחות
ושדים והביאו אותם אבניטי! אבניטי סיד שרופאים! הם שמו בבית המקדש אבניטי סיד
שרופאים! הכל בשביל הגוים, הכל בשビル להשביע את עיניהם של הרשעים.

בית מקדש קיים ואליו הביבא מקדיב קרבנות

אומר הווזר (שםתו פקורי רם ע"ב) האבניטי והיסודות של בית ראשון ושל בית שני
בולם גנוזים ומארים! כולם גנוזי בית המקדש לא
נגם כי הוא זה! לא נאבדה אפילו ירושלים! לא אבן אחחות! לא
נאבדה אבן אחת מבני ירושלים של בית שני, הכל עומד על
בית ראשון, ולא מירושלים של בית שני, הכל עומד על
מקום! כי עין בעין יראו בשוב ה'... שבחוא הגאולה שום
כלם רואו שהגויים בכל לא החריבו שום חומה! שום
שחורות הביאו אותם, כולם יראו שהכל היה רק
אחד עניינים.

ולכן אומר ה"עמק המלך" על הגמara "שמעתי"
שםקרים קרבנות אף על פי שאין בית מקדש"

(מגלה י"א) הוא אומר – תדעו לבט' עבדות הקרבנות ודאי נשכתי! בית המקדש
נמצא! הקרבנות נמצאים! העבדות ממשיכו! אליהו הנביא מזכיר קרבנות בבית המקדש!
המקדש! המלאך מיכאל מזכיר קרבנות לבבושים נשבובא על בעל שם
טוב שהוא ראה את אליהו הנביא אנחנו בבשימים כה לאליהו הנביא ולמלאך מיכאל
אומרים בבוקר את "הקרבנות" אנחנו להמשיך להזכיר את הקרבנות/
שהם עשיינו הכהנים הגדולים להמשיך להזכיר את הקרבנות/
באמירת הקרבנות אנחנו משותפים בעבודת בית המקדש, בשאנחנו
מתחייבים להגיד את הקרבנות אז מתחילהם הכהנים את העבודה הקרבנות,
הכהנים מתחילהם את העבודה! מدلיקים את החטא את, מدلיקים את התמיד,
בשאים קרבנות אליהו הנביא והמלאך מיכאל מקבלים כה להמשיך את
עבודת הקרבנות.

ית המקדש לא בנה כי עד אין לא חזרות לתשובה

בשאים חוטא יש טומאה! והטומאה מגיעה עד לאבן שתיה! עד לבית המקדש!
מהותמא נחרב בית המקדש! ולכן אמורים ב'קרבנות' "ודמן טוון קרבנות עלייה על בין
הבדים ועל הפרוכות..." הטומאה הגיעה עד בין הבדים עד הפרוכות! עד ששרפה
את בית המקדש נשך. "ודמן טוון קרבנות עלייה על מזבח הזהב..." למה אין
פרוכות? למה אין מזבח הזהב? הכל כי אנחנו כל פעם מטמאים את בית המקדש,
אדם פתח את העיניים או הוא טמא את הכל! אין מזבח הזהב אין מזבח העולה!

סיפור לפרש

"קנאו את קנאתי בחוק ולא כלית את בני ירושאל בקנאי" (גמבר פח' כה, י"א)

מסופר על רבי משה בעלי זצ"ל, איש ירושלים, אשר פעם בשבת קודש צוא מביתו וראה איש עברי מחלל שבת בפחרסיה. הוא הוזעע כלכך מעצמם המזהה, עד שగבר חומו ונפל למשבב.

ופעם כשיסיפרו אנשיים לפני הרוב צדקה על פירצה חדשה, שפתחו מרשיע ברית מכשלה של בשר פיגולים במרכז העיר, הקשיב לדבריהם בכאב עצור ונאנח מורה ושאלם חרישית: "ולא קם מתחז העדה אפילו פינחס אחד"!!

כשיצא פעם הגרא"ם שץ זצ"ל במאבק נחרץ נגד פירצה גדולה שנעשתה ע"י אנשים פורקי על, "זהירות" אותו מקורבי שיש לחוש לסכנה מאותם אנשים שע脱落ים לטא לוֹרוֹק אבנים לעבר חלון ביתו, ועד ציר'ב, ועלולים להגע לסתוכה של ממש...

אמר להם הרב שך: "אני לא חושש, כי אצל תמיד גיהנם פתוח לפני ואני מודע לך שעליך לבחור, האם לעשות את המוטל על, ולשלם את מהחר, או לזרור ולקבל את הגיהנם, שאני רואה אותו פתוח לפני..."

הגאון המקובל רבי שאול קצין זצ"ל, היה גור מול בית הכנסת מוסאוף. פעם כשהשਬ מבית הכנסת בלילה, שמע קולות שירה ו"חינה". הוא הבחן ששרים שירם אסורים. בקנאותו הגדול לבבב הש"ת נכנס לאחמו בית, ובמקל שבו שבר את כל הלמפות' (נרות מנפת) ונעשה חושך ובלבן וכל המזומנים ברכחו כל אחד לבתו.

רבי שאול אף הוא חזר לבתו. בעל השמה מרובה זעמו על רבי שאול שהשבית שמחתו, נכנס בкусם לבית ובבי שאול, והוא ראה את גלימתו ההדרה וקרע אותה לגורים. רבי שאול ראה את מעשונו ולא אמר דבר. למחורת, בשנוודע הדבר שאלו מקורビו: "מה מה נפשך, אם אתה קפדן מודיע לא הקפות בשקיע עת האלימה ואם אתה לא קפדן מודיע הפכת להם את שמחותם?" השיב להם רבי שאול: "כל המזונות שיש לאדם צריך לדעת איך להשתמש בהם... בשיש חילול ה' אין מקום לשתיקה ולענווה, ובשיש פגעה בבבב האיש, אני משתמש במידת השתקה והענווה."

שות' לשולחן שבת

질שאַל לְבִמְשֻׁפֵּט וְאָרוּסִים (גמבר פח' כ"ז, כ"א)

סמן, וברח עם כספי עד כאן הסיפור המוצע. מה השאלה שהחטורה בקרבו? האם עלי לברך ברכתו "ברא נפשות" בהקצ' משנתן? מצד אחד עזרה השטבה לצמאני, ומצד שני התברר השטבה חזקה לי וגרמה לי להפסד גדול, ואילו ידעתי בוודאי לא הייתה... **תשובה:** בגמרה (ברטה ס') מבואר שאדם שמצא מציאה שהזוכה בה טובה עברו, אלא יתכן שתගרים לו לרעה גדול, משום שאם ישמעו המליך אוזות המציאה הוא ייטול מהוודי את כל רכשו (משום שעבר על חיק המלכות שקובע שביל מציאה שייכת למלא), בבל זאת, יש לו לברך על טובת המציאה, שכרגע היא טובעה עבורי.

כיווץ בזה במרקחה שלנו-הപחתה הכללה למעשה גם משקה וגם סם הרדמה... המשקה אכן הרואה את צימאונו, ואף על פי שעילידי, הסם שהתלווה לו נרימה לו אוח"ב גם רעה, בכל זאת חייב לברך את ה' על שתיית המשקה.

(אותו שאלו)

המשקה ואמר שאפילו פתח אותו עבורי. הסכמתי ושתייתי מכירנו שאכן הייתי צמא. מכאן אני יוציא להמשיך את המספר, ומה? כי רק לאחר דקota ארכות התעוררות משינה עמוקה, ומצתתי את עצמי מוטל במנונית... באמצע הנסיעה בקש הנסע לעצור בקיוסק בצד הדרך לknut שתהיה קלה להרווות את צימאונו. עצרתי במקום מוצל ליד קיוסק סמוך, ולאחר מספר דקות הוא שב וידיו פחית קולה זו נשיעו מאד רוחנית שלא מזמן בימי, העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. באמצע הנסיעה בקש הנסע לעצור בקיוסק באידיב כל כך, אלא עקב אחרי וידע שברשותי תקפה אותו חרדה נוראה. גיליתי שהחזרק עם הכספי הרוב נעלם! התברר שהנוסע לא היה קרה. הוא הגיע לי את הפה ואמר "מן הסתם אתה צמא יושם שכהה, שווה נא את המשקה שקנייתי עבוק...". בתחילת סירובתי משומם והבושא, אבל הוא הפסיק וביקש ממני לברך על

שאלה: נהג מונית שומר תורה וממצוות ספר: ביום בהיר אחד עמדתי לסקור עסקת רכישת דירה, נכנסתי לבנק כדי להוציא מוחשבוני סכום גדול מאוד של כסף. יצאתי מוחבוק עם תיק מלא שטרות, וכשעמದתי להיכנס למונית, פנה אליו אדם לבוש בצורה מכובדת ואמר: "אני צריך להגיע לפגישה דחופה לנהריה, האם תוכל להסיע אותי לשם?". לモרות שלא תכננתי לעבוד באותו היום. היה קשה לטرب להצעתו, וזה נשיעו מאד רוחנית שלא מזמן בימי, העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. באמצע הנסיעה בקש הנסע לעצור בקיוסק בצד הדרך לknut שתהיה קלה להרווות את צימאונו. עצרתי במקום מוצל ליד קיוסק סמוך, ולאחר מספר דקות הוא שב וידיו פחית קולה זה נשיעו מאד רוחנית שלא מזמן בימי, העלייתו אותו למוניות והתחלתי בנסיעה. באמצע הנסיעה בקש הנסע לעצור בקיוסק באידיב כל כך, אלא עקב אחרי וידע שברשותי תקפה אותו חרדה נוראה. גיליתי שהחזרק עם הכספי הרוב נעלם! התברר שהנוסע לא היה קרה. הוא הגיע לי את הפה ואמר "מן הסתם אתה צמא יושם שכהה, שווה נא את המשקה שקנייתי עבוק...". בתחילת סירובתי משומם והבושא, אבל הוא הפסיק וביקש ממני לברך על

הרה"ק רבי אברהם מתתיהו בר' מנחם נחום פרידמן משטמענן | ב'אתמודו תרצ"ג
מכל קבוי ארץ בא אליו להיוועש בדבר ישועה וההמים ונתרפס שמו מאך כמושיע ישראל. כשהי שואלים אותו דבר מה היה ענה: וכי יודע אני? נכיא אני? ורק בפעם השנייה היה עונה כמו אורים ותמים. מספר שפם נסע ואכיו על הקrho של גני המהר והותיל הקrho להושבר, ענה אכיו רבי נחום להסידרי: והתפללו על בדור קדרוש של, בשלום אגוי, אבל הוא בדור סוד שאינו מאבד טיפה. המהרג היה אצלו שכasher בא אדם חדש לביזו בקישו ממנו שיין להם קודם אין שرف לתקין, ופעם בא נגיד אחד והחצוף סיירוב ליטין, וкорיא בכיטול עבר היושבים הבטලנים: 'חנייאקעס'. ענה רבי אכרהם מהתהו, ש'ניקס' הוא ראש תבות חכמים נבונים ידראים קדושים ס'בלנים...

סיפור ישועות

תיק ישועות טען" והמוסדות הקודשים

הסתובטי מאד עם קבלת המשכנתא לרידר, ולא ראיינו מוצא מהסביר. הכתהתי שם אוישוע אטרום הוראת קבע לאחזקת המוסדות הקודשים כמנוי' ביתה. וברוך ה' באוף לא צפוי בכל הבעל נפתחה באופן מידי וקידומי את המשכנתא לא יעכובים בכלל למעלה מדרך הטעב... (ג. ירושלים)

פידון נפש המטוגן לכל הושעות ברוחניות וגשומות...

זקוק לישועה? זוגג פרנסה? הצלחה? זרע של קיימת? רפואי?

חיג'ג: 037.148.148 שולחה 2

מח'ס' לגודל על חורן לדים

חנוך לנער

מה עושים היהום?

לצערנו, בזמנים רכים השאלה כי נשאלת בבית הדיא, מה עושים היהום? לא נסעים? כשהואופzie להתעסק בצייריה, סדרינה, חפירה, נגינה, בישול, אצל הרכבה בנות אנה באח חשבון בכל. הסיבה לעניין זה היא מושם שהיומם לא נסעה בנדירים וול יודר, אנו קוני'ם הרכבה יותר אוכל מוכן. ציר נגינה נתפסים כמו משוח זיירתי וסדרינה נתפסת כאומנות השיכת יודר לזרו' השלישי, קר שהחטסוקה הזומינה והיחידה היא יצאת, יצאת וליצאת. פעם אישה למדה להח席 בשר, ליקות דינים, הפקיד עיקרת הבית דרש המון ידע והמון תעסוקה, הבנות היו עוסקות והרכבה בעבודות הבית, כיבוס בנדירים היה פרוקט של ממש, הקנות למכוד שבת התפרטו על יום שלם כשל פリスト נרכש ממקומות אחר. חיים כל האננה מותבצעה במקום אחר, כשההclock מוכן להיכנס לזר בימי', שככל שIALIZED מושן ומון פניו לבונטינו.

נקודה נוספת, היום כדרונו היהות וחולק ניכר מהנשימים מסיבות לפירמת הבית. והרוחוב היום הוא לא מה שהיה פעם. היום בששותות בחוץ ניתן להתקלל בקהלות רבה יודר מפעם רח' אל', אפשר להיחשך ולהגע לכל הוזהמה שעולים מכמציאות הטכניולוגיות בכמה דקוט, גם אם הבית מוגן הרוחוב נשאר מוביל, גם הרוחוב החדרי אינו מוגן להולוטן.

אנחנו נמצאים בעזומה של מכירת חיסול בה מעמידים את הקופה מחוץ לרחובות רחובות של עיר, הסחרורה גליה ליען כל זרך ציריך לבא וללחצת... אנו כדורי עיקרתא דמשחא, מתקרים לסת', כל ציד מציע את מרכלו, ציד הקדרה והזעקה נותרן את כל האפשרויות לנဂול בתורה ולהחן ודורות עם שפע והרחבה שלא היו מועלם. מנגד, הצד שכnder עורך גם הוא מכירת חיסול ממש כשל פリスト והוזהמה שכעלום נמצאים בהשיג יד בלחיצת כפתור. ציריים להיות ערנים וזרירים.

וְיַנִּזְקֵלְקָדוֹ סִפְרַ וְלַגָּותָ בְּאֶמְרֵי שִׁפְרַ
שנת החאהודות והתנולות של צוות התה'ת מהמת ציון

בשב"ק פרישת בלק התאהוד צוות התה'ת לשבת מיוודה ונעלית במושב העתיק והפטורלי בפרק חיים אשר ממקום לרגלות ציפוריו באכה עמק עיר הקודש טבריה. ביום שעישי עבר שבת קודש יצאו המלדים לים התרעננות וחילוץ עצמות של אלחמי'ב הגיעו מתחם הנפש שנשבר בכפר חיים. מדשאות הקיטו את מושבותם והמרחבים החקלאים מרוחבים דעתו של אדם. תפילות השבת היו בהרגשת מעין עולם הבא כשהמלמים מקימים בטועל 'בווא' ונמצא השדה לחקל תופחן קדישין. הסעודות העשירות התקיימו באולם מפואר בצוותא חד באוירט גיבש יהודית אשר רוקמה מזה כבר בין כתלי התה'ת.

דברי פתיחה נמסרו בסעודתليل שבת עי' המפקח הרב פנהס חזוביץ שליט'א שшиб את המלדים המשקרים אשר משקרים את כל כוחם ומרצם למען התלמידים, ופירות ההשקה ניכרים היבט באופן מיידי ובפרט לימים רבים. לא להים ההורם לא גומרים את החלל בשירות ותשבחות להרעה על הנהלת התלמוד תורה, כל זה בא אכן מדקויות קטנים בגודלים אשר נהרשים ביגעה ונזרעים בקפידה וצומחים להפאה.

המק痴 צין בדבריו כי אחד הכלים הבולטים הגורמים להו הוא שהצotta הנפלא פועל במלאת הקודש בהרמונייה נפלאה ומשלבים מוחות לעוזר איש את רעהו בשדי החינוך.

כאן המקום המשיך המפקח בדבריו להוזה להנהלת המוסדות אשר לא חוסכים מאמצים והון רב להצלחת התלמידים להעלותם על דרך המלך בדרך רבטו היל.

לאחמן'כ דבר אורה הבודד הרב נחמן אדרי מנהל ישיבת הכהנה ודעת שшиб את צוות התה'ת וסקר את התפעלות צוות הישיבה מפירות הגדל'ם בת'ת, וטייר את תחלה'ם ימי הבחרות כשהוא סוקר את نفس הילד החווה את המעבר החד מעולם של קטנות לעולם של גחל'ם בישיבה, ובדבורי העשיר את המלדים בתובנות מדיהמות היאק בעולמו של הילד הרך בשנים נרכמות הבחרות והכלים לימי הבהירות בעולם הישיבות העמוס בסדורים טובעניים וככלים בוגרים. מנהל הישיבה הדגיש כי בהחלט משנה לשנה הבחורים העולים לישיבה החק מגעים מהת'ת יותר ויוצר מוחנים במידות טבות ובכישורי חיים אמיתיים ובשלים להיכנס ולהשתלב בעולם הישיבות. וככל שהבחורים מוכנים היבט

כל זה מונע חיללה משברים בלב הבחוור אשר מוקן היבט למושימות סדרי הישיבה. לאחמן'כ פתח המפקח היקר הרב בוקרצקי שיח מורתך בענייני חינוך התלמידים כאשר המפקח מעלה בפני המלדים מספר שאלוות ומדגים מקרים וסיפוראות מצודה החינוך שצצות וועלות במהלך השנה בכיתה או ביחס האישי מול מלמד ותלמיד, המלדים התבקשו כל אחד בתווו זה אחר זה לספר ולתאר בפני הקהל היאק היה מתמודד במצב זהה ובאייה אופן היה נהוג,

כਮון שנפתח שיח מעיצים ביוטר שככל אחד מקבל מדברי חברו ויחדיו דנים ומלבנים את ההבדלים, המעלוות והחסרונות, ומחפשים יחד את הדרך הטובה ביותר אשר ילכו בה. השעות עברו ביעף והדינום הממעיקים נמשכו לשעודה בלילה, אך החוץ הבהיר להמשיך בתוכנית לארוך סעודת היום, כאשר נושא מלחיך נושא אחר והשח פורץ את גבולות השעון המתתקתק.

וכן בסעודות שבת בוקר דבר מפקח הגנים הרב איביגדור לי' שшиб באופן מופלא את צוות הגנים המשקיע בצעיריו החזאים והסביר על כל שלב ושלב שתלמיד מתקדם תורה נהמת ציון גדול בה ומתקבל כלים בכל ביתה וכייה באוטיות ובקרירה עד שמנג'ע ליום הזღול של תחילת לימוד התורה הקדשה.

בסעודה שלישית נחתם השיח כאשר כל מלמד קם לנואם ולחתת מכלוי והצלחותיו בשנה החולפת. לסיום, דבר מנהל המוסדות הרב נתן חנניה והביע את התפעלותו והעונג הרב להזין בקשר למ学生们 שליט'א אשר בדבריהם הייצאים מן הלב ניכרת כמה עמל' ומחשבה משקיעים בעבודתם במלאת הקודש שבויקר נשמעת מפני כל ההשקה הפרטנית בכל תלמיד ותלמיד באופן כאילו היה בן יחיד לאביו.

לאחר צאת השבת יצאו המלדים חוזרת למוסבותיהם שהם עמוסים בתובנות חדשות ומחודשות, מעוניים בכוונות חדשות ומרעננים להמשיך עבודה הקודש.

הזהדנות שלכם

**להזכיר את שמותיכם
ביום האזכרה
בעת הלימוד ע"י אברכים תלמידי חכמים**

037.148.148

שלוחה 2 והעבירו את שם להזמנה

**בְּנֵי עֲזָזָן תָּהָא
מִנְּזָהָתָם.
הִזְּזֵיא נְחַלְתָּם**

מג'נטה ונשמע

במסדרותיו והקרושים בנסיאות בוויות ודור שליט"א

מוסדות התורה והחינוך נחתת ציון' ברסלב'

בנשיאות מודנו הרב שליט"א

תלמוד תורה
כבי בנים נשماء ציון

ישיבה לעריצים
הסמה והשע

ישיבת תלמידים
צאנז נסמי

ישיבת מהרבנים
בכבודו השם

כללא ארכיטים
העדי העדית

טלול סטובל
להרואה והרינה

כללא ארכיטים
לעגידים שער הראה

גני בנות
נשماء ציון

ברת ספ"ר
כאי טורם

סיטר דרבון
כתי יעקב

חדרת
חדרת
טוטקס
לילדות

פעילה עוזרת ומקדמת
בפיזיולוגיה

מונשוף'

במ"

בשרה טובה לציבור ההורדים במוסדות הקהילה

בסייעת דשmania ובברכת רבבי הקהילה הקומה

"זעדה חינוך" כלל מוסדות החינוך בקהילה

חכמי ורשות דת:
הרבי נתן רוד גנני הי"ו
הרבי יצחק הילפין הי"ו
הרבי אליהו ויס הי"ו
הרבי נחמן כהן הי"ו

ניתן לפנוט לעודה בדרכים כרלהלן:

א. בתי חינוך שבמושבות והתלמוד תורה ברחוב עירו הנכיה 10

ב. במייל: b6337777@gmail.com

קמצעת רוף רמת אסף יי' זי' א'

פתחני קדישין

בעת תפילה, אל תשגיח באיש. גם לא בעצמיך...
(ליקוטי מוהר"ן, ח"ב ק"ג)

לזרודודא

כמה זמן והוגדר רבינו הקורוש בערך ברסלב?
הפרוץ לוייה הקדמתה?
מי מתלמידי רבינו הארץ ישראלי?
– רב"י שמעון מקדרנתישוק משמש רבינו הקדוש
(ה) מי מוחה"ן תק"י
لتשובות – התקשרו ל'טל אן'ש' תק"י
תקישו 4 – 1 והשאירו הרדעה

קול אַנְשׁ
ברסלב שוכנו בחו"ל
טלפון: 037.148.148

מול טוב
להר"ר אהרן ברורה שלמה תרים
ריכטר הי"ו
לאירוסי בן הבהיר"ח נחמן ני"ז
עם בת הר"ר דב טרייסמן הי"ו

מול טוב
הר"ר שמעון רוביינשטיין הי"ו
לאירוסי בתו
עם הבירה צבי מדלביץ הי"ו

מול טוב
להר"ר נחמן שלמה קנטשי הי"ו
לחיכנס בן הבהיר"ח נתן ני"ז
עלל תורה ומצוותו

מול טוב
להר"ר דוד בהר"ר אשר הלבוי הי"ו
חונן הר"ר אברהם לוי הי"ו
להולמת הבית

ברכת מזל טוב
להר"ר נחמן בהירה"ח פנהש בקי שליט"א
חברת הנבלת המוסדרות
מעמודי התוויך נתן ני"ז לשלל תורה ומצוות
להיכנס בנו / נכוו הבהיר"ח נתן ני"ז להולמת הבית
ה"ר שצובו לרוב נתת דקדושה בזכות רביה"ק אמן

מוסדות בוסלב נחמת ציון